

РЕШЕНИЕ

№ 307

гр. София, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9079** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Регионална инспекция по околна среда и водите - [населено място] срещу Решение № 20155618 от 30.06.2021г., постановено по НАХД № 13149/2020 година по описа на СРС, 105 - и състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 63/01.09.2020 година на Директор РИОСВ-С., с което на [фирма] на основание чл.136, ал. 2, т. 3 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ е наложена имуществена санкция в размер на 10000 лева за извършено нарушение на чл. 35, ал.1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че СРС не е анализирал приложените по делото доказателства и неправилно е прел, че при издаване на наказателното постановление са допуснати нарушения на административно-процесуалните правила и на материално правните разпоредби. Иска се отмяна на решените и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът – РИОСВ - [населено място], редовно уведомен са представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът - [фирма], редовно уведомен, в съдебно заседание не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба, с който се излагат доводи за неоснователност на жалбата и се претендират разноски.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба и предлага да се потвърди решението на СРС.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От доказателствата по делото е установено, че [фирма] е юридическо лице, регистрирано в Република България като дружеството извършва дейности с отпадъци, за което има издадено разрешение по чл. 67 от ЗУО с № 12-ДО-1253-00 от 29.03.2013г., в това число и разкомплектоване на излезли от употреба моторни превозни средства /ИУ МПС/.

На 23.01.2020г. експерти на РИОСВ - С., сред които и свидетелят И. Ц. и св. П. – служител на 05 РУ-СДВР извършили проверка на площадка, стопанисвана от дружеството, находяща се на адрес: [населено място], район К., [жк], м. Я. ПИ 68134.8555.234, където били установени около 150 ИУ МПС без регистрационни номера и липсващи части от тях. За установено бил съставен констативен протокол, препис от който бил връчен на управителя на дружеството жалбоподател.

С оглед на тези свои констатации, св. А., която не е участвала непосредствено в проверката, въз основа на писмените доказателства, оправомощена съгласно Заповед № 117 от 01.10.2019г. да съставя АУАН, съставила АУАН № 28 на 04.03.2020г., в който приела, че дружеството на 23.01.2020г. извършва дейност по съхраняване и третиране на отпадъци от излезли от употреба моторни превозни средства, излезли от употреба гуми, компонентни и части от ИУ МПС и пластмасови опаковки.

Нарушението било квалифицирано като такова по чл. 35, ал.1, т. 1 от ЗУО. Актът бил съставен в присъствието на М. Д. /присъствал на извършена проверка на площадката/ и Т. А., присъствал при съставянето на акта, представител на дружеството-жалбоподател, който го разписал и не изложил възражения. Такива били изложени допълнително до наказващия орган. В тях било посочено, че основната дейност на дружеството се извършва на площадка, находяща се в [населено място], район В., Стопански двор, ПИ 68134.855.2754.4 с площ от 1900кв.м. и на площадката, която е била обект на проверка не се извършва дейност по разкомплектоване, а се извършва дейност по съхранение на авточасти

Сезиран с преписката, АНО приел, че изложените в АУАН факти са установени по несъмнен начин и издал атакуваното понастоящем наказателно постановление, с което на [фирма] за нарушение на чл. 35, ал. 1, т.1 от ЗУО и на основание чл.136, ал. 2, т. 3 от ЗУО била наложена имуществена санкция в размер на 10000 лева.

Въз основа на събраните доказателства съдът в своето решение е приел, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи в кръга на техните правомощия, но за да отмени НП е приел, че в случая вмененото на дружеството нарушение не е доказано по безспорен начин.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд.

Съгласно чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО, за извършване на дейностите по третиране на отпадъци се изисква разрешение, издадено по реда на глава пета, раздел I от закона. Според легалната дефиниция, съдържаща се в § 1 т. 44 от ДР на ЗУО, „третиране на отпадъците“ са дейностите по оползотворяване или обезвреждане, включително подготовката преди оползотворяване или обезвреждане.

Предвид цитираните правни норми и доказателства събраните по въззивното дело делото, настоящият касационен състав намира, че в конкретния случай не е установена извършвана дейност по третиране на отпадъци. В самото НП не са изложени факти от които да се направи извод, че санкционирания субект е извършил вмененото му нарушение. Липсва описание на деяние, изразяващо се в дейност по „третиране на отпадъци“. Легалната дефиниция на последното е уредено именно е параграф 1, т. 44 от ДР на ЗУО, където е посочено, че това са дейностите по оползотворяване или обезвреждане, включително подготовката преди оползотворяване или обезвреждане. От своя страна, в т. 13 на същия параграф е посочено, че "оползотворяването" е всяка дейност, която има като основен резултат използването на отпадъка за полезна цел чрез замяна на други материали, които иначе биха били използвани за изпълнението на конкретна функция, или подготовката на отпадъка да изпълнява тази функция в производствено предприятие или в икономиката като цяло. Приложение № 2 съдържа неизчерпателен списък на дейностите по оползотворяване. В Приложение № 2 към § 1, т. 13 са изброени различни дейност с различен код – от R1 до R13, като с дейност с код R13 е посочено да представлява оползотворяване и съхраняването на отпадъци до извършването на някоя от дейностите с кодове R 1 - R 12, с изключение на временното съхраняване на отпадъците на площадката на образуване до събирането им.

Не се установява, че дружеството е извършвало именно дейност по „третиране на отпадъци“, поради което като е отменил наказателното постановление, първоинстанционният съд е постановил едно правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода на спора на ответника следва да се присъдят разноски в доказани им размер от 1 000 лева - заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 04.11.2021 г.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град-VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20155618 от 30.06.2021г., постановено по НАХД № 13149/2020 година по описа на СРС, 105 - и състав

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околна среда и водите- [населено място] да заплати на [фирма],[ЕИК] сумата от 1 000 лв. (хиляда лева), представляваща направени по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.